

Дао на успеха

Лин, Дерек. Дао на успеха. Петте древни кръга на съдбата.
С., Издателство „Дамян Яков“, 2012, 204 с.

Derek Lin
THE TAO OF SUCCESS: The Five Ancient Rings of Destiny

This edition published by arrangement with Jeremy P. Tarcher, a member of Penguin Group (USA) Inc.
Copyright © 2010 by Derek Lin
All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form.

c/o Anthea agency, Sofia

© Владимир Германов, превод, 2012
© Стефан Сърчаджиев, корица, 2012
© Издателство • Дамян Яков • 2012

ISBN 978-954-527-527-2

Дао на успеха

Петте древни кръга на съдбата

Д Е Р Е К Л И Н

превод Владимир Германов

*Тази книга е посветена на паметта на Робърт Лин –
брат, най-добър приятел и изключителен Дао възпитател*

Съдържание

Въведение II

ПЪРВА СЪПКА

Вашата духовност • 21

Истински покой	26
Подарък за рождения ден	32
Молитвата	38
Съществуване	44
Обновяване на храма	53

ВТОРА СТЬПКА

Вашият ум • 59

Крадецът на брадвата	64
Отдаден будист	70
Спасителят	75
Наполовина празна или наполовина пълна?	84
Най-голямата тайна на дядо	90

ТРЕТА СТЬПКА

Вашите връзки • 97

Клетва за мълчание	102
Отровната стрела	107
Кунг-фу школа	112
Фермерът и ловецът	119
Одеялото	126

ЧЕТВЪРТА СЪПКА
Вашият свят • 133

Пустота	138
Щурецът	144
Старинните книги	149
Първият лов на владетеля	155
Античната ваза	160

ПЕТА СЪПКА
Вашата съдба • 165

Най-хубавата къща	171
Състезание по стрелба с лък	176
Миене на чинии	181
Статуята и стъпалото	189
Посещението на мъдреца	195

Въведение

Трансформация на живота. Когато се случи, това е нещо специално и вълшебно. Изведнъж си даваш сметка, че си преживял някакъв преход. Нищо не е променено, но всичко е различно, защото вече не си същият човек – там, вътре в себе си.

Също толкова специално и вълшебно е да гледаш как някой друг преминава през този процес. Физически човекът си е същият, но духовно – сякаш пеперуда се е измъкнала от какавидата си. Вижда света с нови очи. Разперва нови криле и полита. Чест е да станеш свидетел на това, защото духовното прераждане е също такова чудо, каквото е и физическото раждане.

Трансформацията на живота всъщност е основната цел на Дао култивирането. Древните са изучавали Дао – пътя на съществуването – не за да развият философски теми за обсъждане, а за да разберат как напредваме от едно ниво на духовност към следващото. По тяхната терминология „да следваш Дао правилно“ означава успешно да се преминеш на следващото ниво.

Те са натрупали знанието за Дао постепенно, в течение на столетия внимателни наблюдения. Учили са се от природата и от индивиди, които са били способни да постигнат

удивителен успех по естествен начин, без полагане на специални усилия. С времето усъвършенствали този Дао като надеждно, изпитано във времето средство за катализиране на промените в живота.

Подобно на древните, ние също искаме да усъвършенстваме себе си. Вместо обаче да впрегнем в работа доказали се методи, ние често следваме тенденции. Слушаме аудиокниги за самоусъвършенстване, занимаваме се с мотивационни програми и се тълпим за последните бестселъри. Това води до смесени резултати. Някои хора са способни да създадат истинска промяна към по-добро. Те са следвали Дао правилно, дори и да го наричат по друг начин. На други не им е провървяло така. Възможно е да постигнат някакъв успех само за да видят и как отлита. Или да се променят за известно време, но скоро да се върнат към старите си навици. Това са хората, които не са останали с Дао.

Пътят на древните мъдрци е по-надежден. Тяхното всеобхватно разбиране на човешката природа ни показва не само как да се движим в правилна посока, но и ни предупреждава, ако се отклоним от нея. Просто трябва да вземем *Дао на успеха* и да го приложим тук и сега. Трябва – накратко – да практикуваме Дао на съвременния живот.

Успехът и Дао

Има хора, които са убедени, че Дао е диаметрално противоположен на стремежа към успех в живота. Някои от тях вероятно са изучавали източни философии преди това и може би си казват „В Дао няма успех и провал“ или „Успехът в края на краищата няма смисъл“, или пък „Няма смисъл в търсенето на успех, защото вече си го постигнал“.

Тези изрази изглеждат наистина дълбоко прозорливи, обаче ако се гмурнете в китайската култура, ще откриете, че там няма общоприети сентенции, които да им съответстват. Китайците силно се стремят към успеха. Те с радост биха обсъждали *cheng*

gong zhi dao (Дао на успеха) с вас, но ако опитате да ги убедите, че той в крайна сметка е безсмислен, само ще ги озадачите. Могат да ви посочат родителя, който работи усилено, за да изхранва семейството си, или учителя по кунг-фу, който се упражнява усърдно с години, за да усъвършенства уменията си. Тези достопочтени индивиди определено не смятат, че вече са постигнали успеха или че няма какво да правят повече.

Как е възможно подобно нещо? Как може самите китайци да не разбират основната концепция *wu wei* – същността на недействието в Дао? Нима даоисткото мислене не е проникнало във всички аспекти на културата в течение на столетия?

Простият отговор е, че Дао, както обикновено се представя на Запад, не е същият вездесъщ Дао на Изтока. Версията, която виждаме, е изкривена от езиковата бариера. *Wu wei* не означава бездействие, а някои от ученията, който достигат до нас, са по-скоро като курабийките с късметчета или ястието чоп суи – всички ги смятат за китайски, но всъщност са измислени на Запад.

Истината е, че в Дао има по-дълбоки учения, които достигат отвъд безсмислената природа на всичко. Повечето хора никога не се докосват до тях, така че някои автоматично биха заключили, че липсата на смисъл е най-висшата форма на мъдрост. Всъщност това е само входната точка.

В традицията на Дао има притча, която илюстрира това:

В древен Китай живял млад мъж, който с такова страхопочитание искал да научи за пустотата на съществуването, че не можел да спре да говори за това. Казвал на всеки, който бил готов да го слуша:

– Когато стигнеш до дъното на всичко, си даваш сметка, че нищо няма никакъв вътрешен смисъл.

Един ден мъдрец дочул как младежът обсъжда темата със свои приятели.

– Всичко е безсмислено – настоявал младежът.

А после предизвикал приятелите си да оборят това негово твърдение, но аргументите му изглеждали толкова солидни, че никой не бил в състояние да го направи.

Мъдрецът отишъл при тях и попитал младия мъж:

– Защо смяташ, че е така? Защо смяташ, че всичко е безсмислено?

Младежът отговорил:

– Защо да се питаме защо? Разумът също е безсмислен. Може би няма никаква причина.

– Винаги има причина – казал мъдрецът. – Всичко е безсмислено точно защото точно така и трябва да бъде. Трябва да е така, защото тъкмо празнотата на всичко ти дава свободата да създаваш свой собствен смисъл. Празнотата на един съд е това, което го прави полезен. Съществуването е пусто състояние, което приканва да дадеш своя творчески принос.

Все едно мълния ударила в тъмна стоя. Вонзиден всички присъстващи получили частица просветление. Младият мъж осъзнал, че трябва още много да учи. Пътешествието му в Дао едва започвало.

С успеха е същото. Към вас е отправена отворена покана да създадете свой собствен смисъл и да допринесете с креативността си. Възползвайте се от пустотата и я изпълнете със своя собствена, лична дефиниция за добър живот. Пътешествието ви по Дао на успеха започва оттук.

Обучение в Дао

След публикуването на The Tao of Daily Life („Дао на ежедневието“) имах привилегията да се срещам с много хора и да разговарям с тях за преобразяващата сила на Дао. При един от тези разговори читател повдигна интересен въпрос:

– Дерек, книгата ти е добър обзор на Дао – каза той. – Заинтригува ме и повече от всякога искам да се заема с изучаване. Бих искал да се запиша в програма, която е добре структурирана и системна, така че да мога да я следвам стъпка по стъпка. Дали съществува такава?

– Боя се, че не – отговорих му. – Практикуването на Дао е децентрализирано, така че няма универсално призната учебна програма, по която човек да се учи. Няма изпити за придобиване на квалификация и не съществуват научни степени, които да бъдат защитавани. Всеки от нас трябва сам да открие кои области от живота се нуждаят от внимание и да се насочи към тях в усилията си за тръгване по Пътя.

– Нека задам въпроса по друг начин – продължи да настоява той. – Да кажем, че се преместя в Азия и се присъединя към автентична традиционна Дао група, за да се усъвършенствам. Ще ми кажат ли там да работя върху това, върху което ми харесва да работя?

– Не. Ще те преведат през процес на духовно обучение. Този процес ще те преведе през различни аспекти на личността ти, в конкретна последователност... О... Разбирам какво имаш предвид.

Той се усмихна.

– Да! Кои са тези аспекти от собствената ми личност, които бих могъл да усъвършенствам? Каква е конкретната последователност, която трябва да следвам?

Описах схематично подобна програма за обучение. Всички горяха от нетърпение да научат още. Тогава за първи път ми мина през ума, че хората силно се интересуват от тази тема. По-късно, при разговори с други групи, си дадох сметка, че интересът е не само силен, но и много широко разпространен. Това естествено доведе до решението ми да напиша тази книга.

Петте стъпки за трансформация на живота

Макар че няма универсално приета учебна програма за Дао, в традиционното напътстване има общи елементи. Тези елементи не са случайни или произволни, а са изведени от опита в продължение на хиляди години. Когато древните мъдреци наблюдавали как някой осъществява смислена промяна към по-добро, се вглеждали внимателно. Как се е случила промяната? Какви фактори са участвали? Възможно ли е и други да постигнат подобен ефект?

Оформили се няколко принципа и един от тях е, че промените трябва да се извършват отвътре навън. Хората, които опитват обратното, неизменно стигат до слаб резултат. Променят начина, по който се представят, но не и начина, по който мислят или се чувстват. Третираят симптомите, не причината. Провалят се, защото външната видимост трябва в края на краищата да отрази вътрешното състояние – каквото и да е то.

След като забелязали това, древните мъдреци създали свои методи, осъществявани с конкретни напътствия. Концептуализирали човешкото същество като съвкупност от концентрични кръгове. Започваш от центъра и напредваш стъпка по стъпка от най-вътрешния към най-външния кръг. Промяната, която правиш с всяка стъпка, се разпространява навън – като вълнички в езеро.

Кръговете са общо пет, така че са нужни пет стъпки, за да стигнем от центъра до периметъра. Всяка стъпка (със свое собствено подмножество от пет елемента) представлява сериозен напредък в живота. Всичките пет стъпки, изпълнени последователно, променят личността и така започва истинската трансформация. Ето какви са тези пет стъпки.

Стъпка 1: Вашата духовност

Първата стъпка е обогатяването на собствения дух. Възможно е да го бъркаме с ума, но двете са много различни. Умът, както и всичко останало на света, е в непрекъснато състояние на промяна. Можем да си го представим като буря, която непрестанно се движи. Не е изключено понякога да бушува и извън контрол. Духът е в окото на тази буря. Той остава винаги постоянен, независимо от стихията.

Трябва да започнем от окото на бурята. Някои може да решат, че идеята на тази книга е да постигнем повече спокойствие и самообладание – не, те са само декор за основното. Спокойствието и самообладанието ни дават възможност да установим здрава връзка с духа, който на свой ред ни дава възможност да използваме неговата неизчерпаема сила. Ключът е ясното разбиране: Каква е природата на духовното „аз“? Как е възможно силата му да бъде използвана – не само за момента, но и от този момент нататък?

Стъпка 2: Вашият ум

Втората стъпка е свързана с мисленето в хармония с Дао, не с поумняване или трупане на знания. Това е основата на двете следващи стъпки, защото всичко, което правим на този свят, се корени в ума ни. Всички наши думи, действия, решения и възможности за избор започват с мисли. Поради това цялостната ни позиция на света не би могла да се подобри, ако не обучим мозъка си да мисли по фундаментално по-добър начин.

Макар и да съществуват множество различни начини за обучение на ума, пет от тях са особено важни за трансформацията в живота. Може и да не са каквото очаквате, защото те не подобряват способностите на ума – няма да ви научат да четете по-бързо или да помните повече, – а по-скоро са свързани със силата на възприятията, отношенията, гледните точки – същностните компоненти на менталната настройка за успех.

Стъпка 3: Вашите взаимоотношения

Третата стъпка е свързана с промяна във взаимоотношенията ни с другите хора. Предните две стъпки са фокусирани върху вътрешния ни пейзаж. На това ниво обаче свързваме вътрешното и външното. Ум, който е трансформиран от Дао, има естествена склонност да се свързва с други умове. Ако го последваме, ще сме в състояние да разпрострем силата на трансформацията от своя ум към личните си връзки.

Точно както външното е отражение на вътрешното, приятелите отразяват истинската ни същност. Колкото повече се вдъхновяваме от работата, която е изисква тази стъпка, толкова по-голяма сила ще откриваме в себе си да вдъхновяваме хората в живота си. Те ще станат по-добри човешки същества по естествен път, без принуждаване и без преструвки. Също така ще открием и силата да привличаме чудесни хора – хора, които ще ни вдъхновяват, както ние вдъхновяваме приятелите си.

Стъпка 4: Вашият свят

Четвъртата стъпка е свързана с материалния свят. Тя е логично продължение на третата, защото представя връзката ни с нещата, не с хората. Тези, които смятат, че Дао се отнася само за безплътните и неосезаемите неща в живота, може да се изненадат. Истината е, че Дао обхваща всичко съществуващо, включително и материалното.

Тази стъпка осветява прагматичната, земната природа на автентичната практика. Тя обаче не е посветена конкретно на идеята да забогатеем. Ако сте овладели първите три стъпки, в живота ви ще има материално изобилие като естествен вторичен ефект от усъвършенстването. Ударението при тази стъпка се поставя върху управляването на prosperитета. Желаем да се ползваме от придобивките си умело, а не те да направляват нас.

Стъпка 5: Вашата съдба

Последната стъпка обединява работата по предишните четири и я насочва към трансформацията на живота. Древните мъдреци са си давали сметка, че ничия съдба не е издълбана върху камък. Хората, които не са познавали Дао, не са имали друг избор, освен да следват съдбата, която им е предопределена, а прозрелите Дао са били в състояние да пренапишат съдбата си по свое желание. Подобно пренаписване обаче трябва да стане по определен начин и тъкмо на това е посветена тази стъпка.

Тя е свързана също така и с важността на крайната ни цел. Не е достатъчно да сме в състояние да променим съдбата си. Не е достатъчно и да обогатяваме духа и ума си или да укрепим връзките си с хора и предмети. Тези задачи могат да имат смисъл само ако ги предприемем в служба на нещо по-голямо от самите нас. Следователно стъпката не е свързана само с въпроса *как* определяме съдбата си, но също така и с въпроса *защо*.

Методът на обогатяване

Не си мислете, че е необходимо да се изолирате от цивилизацията, за да работите по горните пет стъпки. Наистина в древни времена е имало последователи на Дао, живели и учили в далечни манастири, но повечето са тръгвали и вървели с Дао тихо и невидимо, сред останалото население. Не знаем много за тях, защото те не съвпадат съвсем точно с представите ни за екзотичния Ориент, но това не намалява валидността на методите им.

Можете да се развивате с Дао по същия начин, като слеете уроците от тази книга и забързаното си съвременно ежедневие. Форматът на уроците – по същността си те са притчи – ги прави по-лесни за запомняне, така че когато попаднете на ситуации, подобни на описаните в тях, ще можете да ги разпознавате по-лесно. Това разпознаване трябва да

възбуди паметта ви за свързаната дхарма, за да сте в състояние да променяте мислите – и съответно действията си.

Не се отчайвайте, ако забравяте да прилагате Дао. Нужна е много работа, за да се научим да мислим и действаме последователно като мъдреци. За щастие в живота на повечето от нас се случват толкова много неща, че възможностите за практикуване никога не свършват. Ако не се отказвате, ще започнете да виждате несъмнените знаци на промяната в живота си. Те ще отворят врата към един свят, който е по-богат и по-удовлетворяващ, отколкото повечето хора са в състояние да си представят.

Когато тази врата се отвори, за вас ще настъпи един много специален ден, но също и за мен. Крайното ниво на трансформацията не е просто преминаване през живота или наблюдаване как го прави някой друг. Има нещо дори по-голямо – активното подпомагане на другите да открият възможността за истинска промяна и да превърнат тази възможност в реалност.

Когато четете тези думи, знайте, че стоя зад вас и ви насърчавам. Ако успея да изиграя дори и малка роля при вземането на решение да поемете по пътя към трансформация на живота си... *това* ще бъде най-голямата чест от всички възможни за мен!

* Всички цитати от *Дао Дъ Дзин (Tao Te Ching)*, посочени в книгата, са от авторския ми труд, публикуван през 2006 г. под заглавието *Tao Te Ching: Annotated & Explained*.

ПЪРВА СЪПКА

Вашата духовност

心靈

БЕЗСМЪРТНАТА ДУША е проявление на вечния Дао на личностно ниво. Точно както макрокосмичният Дао е първоизточник на вселената, така и нашата духовна същност е първоизточник на нашия свят, тоест тя е начална точка на всичко, включително и на трансформациите, малки и големи.

Основната цел на тази стъпка е да се освободи скритата сила вътре в нас. За духа ни, както за Дао, няма реални ограничения, но истинската му сила през повечето време остава неизползвана. Напомня мощен двигател на лъскава спортна кола. В момента колата стои неподвижно на паркинга и не се е отправила за никъде.

За да запалим двигателя, трябва да преминем през поредица от пет елемента, които е необходимо в крайна сметка да се обединят. Те са следните:

1. Покой

Човек може да оцени истински покоя, когато си даде сметка, че нищо друго не може да заеме мястото му като първи елемент на първата стъпка. Без него ще има твърде много разсейващи фактори, които ще му попречат да се фокусира върху божественото. Това е необходимо условие за всяка духовна дейност.

Покоят в Дао, подобно на други елементи, за които ще стане дума, е отвъд обикновеното обучение. Не е достатъчно да се създаде спокойна обстановка, нито да успеем да накараме ума да притихне. Учението Дао достига отвъд обстановката или ума, право до същността на въпроса – висшата форма на покой.

2. Буда природа

Когато разберем как да установим истински покой на духовно ниво, следващата задача е да опознаем буда природата. Тази концепция все още не е добре позната на Запад. Някои мислят, че буда природата е душата. Всъщност това доближава представата, но не покрива дори малка част от смисъла на понятието. В будистките учения буда природата е скритата възможност за духовно пробуждане. В Дао е известна като Истинска Същност.

Изследването на тази концепция ще ви преведе през дефинициите ѝ. По пътя също така ще научите как тя се свързва със себесъзерцанието, кармата, живота, смъртта, вечността. Буда природата е нещо повече от това, което изглежда на пръв поглед, и колкото по-ясно е разбирането ви, толкова повече смисъл придобива всичко.

3. Вяра

Осъзнаването на буда природата ни тласка към преминаване към следващото ниво на разбиране. Тук трябва да се справим с огромната сила, която се крие у нас. Притежаваме далеч по-голям потенциал, отколкото сме били в състояние да оползотворим досега. Не е лесно да се достигне до тази сила, но тя присъства и е винаги в готовност.

Вярата е ключ. Да обогатяваме вярата си означава да развием доверие в самите себе си. Вече притежаваме несломима сила, която е способна да извърши огромни и дълбоки промени. Просто трябва да развием достатъчно доверие в способността си да я използваме. Да си разрешим да мушнем ключа в стартера и да запалим двигателя. Ще осъзнаем, че сме го направили както трябва, когато „автомобилът“ отговори с дълбоко, удовлетворяващо ни ръмжене.

4. Съществуване

Четвъртият елемент на тази стъпка е сравнително прост. След като веднъж запалим двигателя, съвсем естествено е да поискаме да погледнем картата на пътешествието си. Този поглед ще ни даде представа къде се намираме в момента, къде отиваме, как изглежда теренът.

Природата на това, което ще видим, е метафизична. Гледката е цялостното съществуване и реалността от гледната точка на Дао. Открийте себе си в общата схема на нещата и осъзнайте как всичко това функционира заедно. Както шофьорът трябва да има представа за маршрута още преди да поеме по пътя, така и ние трябва да установим съответното съзнание още преди да насърчим духа да започне развитието си.

5. Обновление

То играе съществена роля в поддържането на инерцията, която генерират споменатите вече елементи. Истинското овладяване на този елемент гарантира, че духовната ни енергия няма да се разпилее в нищото и напредъкът ни няма да проскърца и да спре.

Не е нужно да „наливаме бензин“ в духовния си двигател, защото той си има безгранични запаси от гориво. В Дао процесът на запазване на скоростта се дължи на изваждане, не на добавяне. От колкото повече ненужни препятствия се отърваваме, толкова по-гладко върви всичко. Колкото повече се връщаме към изначалната си природа, толкова по-силна е способността ни да обновяваме и у неизчерпаемия източник, който е вътре в самите нас.

Истински покой

真正的寧靜

Веднъж в древен Китай императорът седял в кабинета си и преглеждал томове дипломатически документи. По едно време осъзнал, че му е трудно да се съсредоточи, и пратил да повикат най-доверения си министър. Министърът влязъл при него и го заварил да крачи нервно напред-назад.

Императорът му казал:

– Искам да се съсредоточа върху държавните дела, но умът ми е неспокоен и тревожен. Когато се чувствам така, имам нужда от нещо, което да гледам и което да ми помогне да възвърна покоя си. Намери най-добрия художник в страната и го накарай да ми нарисува картина, която да има силата да ме успокоява. Искам темата на тази картина да бъде „Истински покой“.

– Както наредите, ваше величество.

Няколко дни по-късно министърът докладвал, че в Китай има трима художници, които били смятани за най-добри, при това еднакво талантиви, затова довел в двореца и тримата. Художниците научили какво се иска от тях и се заели да рисуват.

Когато свършили, императорът отишъл в ателието заедно с министъра, за да види работите им.

Първата картина изобразявала спокойно езеро, заобиколено от планини. Гледката била красива – повърхността на водата била напълно неподвижна и внушавала чувство за покой. Императорът се усмихнал:

– Красиво е.

Втората картина изобразявала снежен пейзаж. Внушението ѝ било за тишината след снеговалеж – дълбоката тишина, която достига отвъд обикновената липса на шум, защото снежните преспи поглъщат всички звуци. И министърът, и императорът кимнали одобрително.

– Много проникновено – отбелязал императорът.

Погледнали и третата картина, която изобразявала водопад.

– Съжалявам, ваше величество – казал министърът. – Изглежда този художник не е разбрал, че трябва да нарисува картина, изобразяваща покой. Ще оставим тази и ще изберем между първите две.

И посегнал към картината, но императорът го спрял:

– Не! Почакай. – Гледал той платното още известно време и после казал: – Тази картина е за мен.

– Как? Но... Ваше величество! Как е възможно един водопад да се сравнява с другите две картини като изображение на спокойствието? Не разбирам!

– Водопадът не е най-важното нещо тук – обяснил императорът. – Погледни пак.

Министърът погледнал картината отново, този път по-внимателно. До водопада било нарисувано дърво. На един от клоните имало птиче гнездо. В него спяла птичка.

– Виж как птичката се е отпуснала и почива, въпреки че оглушителният грохот е толкова близо до нея – казал императорът. – В себе си тя има такова дълбоко спокойствие, че околните условия не могат да я подразнят или смутят. Ето това е същността на Истинския Покой!

Дао

道

Притчата е хубава и сама по себе си, но ние можем да достигнем по-дълбоко, да открием пластовете на смисъла, скрит в нея.

Както и в много други даоистки притчи, императорът сме ние. Той трябва да се занимава с държавните дела, точно както ние трябва да се справяме с различни аспекти на живота си. Ако императорът върши работата си добре, ще се прослави като мъдър и способен управник на владенията си. По същия начин ако ние управляваме живота си гладко, ще станем господари на съдбата си.

За да се съсредоточи върху работата си, императорът трябва да успокои ума си. Същото важи и за нас. Всички знаем колко е трудно да правиш каквото и да било, ако мислите ти са разпилени в множество различни посоки. Също така знаем колко ефективни можем да бъдем, ако имаме ясен фокус и нищо не ни разсейва.

Може би това е причината все повече и повече хора в последно време да се оттеглят на тихи места. Някои го правят, за да заредят духовните си батерии. Други – за да се свържат отново със себе си. Това доказва нещо, което древните са знаели много добре – човешките същества имат огромна нужда да прекарват известно време в покой, сами със себе си, за да размишляват върху живота си или да се свържат с душата си. И така, стремежът на императора към покой отразява нашия собствен стремеж към същото.

Езерото

Първата картина представлява повърхностен покой. Езерото може да изглежда спокойно за един неангажиран наблюдател, но под повърхността има хаотични течения. Императорът не иска това, защото привидното спокойствие не е достатъчно, колкото и красиво да изглежда.

Когато приложим тази идея в живота, посланието става ясно. Привидно спокойствие можем да създадем сравнително лесно. Например можем да показваме спокойна фасада на околните, докато вътрешно врим и кипим. Възможно е да сме много убедителни, възможно е никой да не разбере нищо, но колкото и добри да са актьорските ни умения, дълбоко в себе си ние знаем истината. Привидното спокойствие става начин за прикриване на вътрешния смут.

По същия начин можем да направим шумоизолирана стая и в нея да създадем идеалната работна среда. На пръв поглед може да изглежда, че сме постигнали желаното спокойствие, но всъщност имаме само привидност. Ако умът ни остане тревожен и гласовете в главата ни не стихват, дори и най-тихата, безупречно изолирана стая в света няма да ни помогне.

Снежният пейзаж

Втората картина представя ниво на разбиране, което е по-висше от първото. Водният басейн може да показва само повърхностен покой, прикриващ вътрешен хаос, но снежните преспи са нещо друго. Снегът изобразява вид покой, който е и външен, и вътрешен. Императорът обаче не харесва и тази картина. Защо?